

[Landbrugsministeren.]

vedrørende afsætningsloven, spørgsmålet om dispositionsfondens nye formål og herunder, hvad begrebet hensigtsmæssig produktionsplanlægning dækker over, at det, vi tilsigter med denne tilføjelse, først og fremmest er at skabe en større rummelighed, en større og friere dispositionsadgang for landbruget til at kunne arbejde med disse penge. Med den udvidelse, der nu er foreslået, og som forhåbentlig bliver gennemført, får dispositionsfonden også mulighed for at føre pengene direkte tilbage til landmanden i form af højere afregningspriser, eller hvilken form man i øvrigt måtte lægge til grund for at nå de hensigter og mål, man stræber henimod. Forholdet er det, at når man fører den forøgede beløbsramme på 105 mill. kr. over i dispositionsfonden, nødvendiggør det også en større bevægelsesfrihed. Vi håber, at der ikke fremover vil blive lige så stort et behov for kvantumrabatter og markedsfremmende foranstaltninger, som der har været i den forløbne tid, og derfor må man have muligheden for at føre pengene tilbage over de højere afregningspriser.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Chr. Thomsens udtalelser vedrørende beløbet. Vi er jo i den situation, som hr. Chr. Thomsen og andre af mine forgængere ofte har været i, at det med hensyn til de endelige beløb kan være svært at finde et beregningsgrundlag. Vi har dog for regeringens vedkommende i denne sag ment at kunne beregne os frem til, hvad landbrugets faktiske lønudgifter medfører, plus en del andre væsentlige udgiftsstigninger, som også er fremkaldt af overenkomstsituationen. Det er altså ikke nogle helt tilfældige tal, og jeg skal derfor ikke kommentere dette yderligere, kun takke hr. Chr. Thomsen for, at jeg i de bemærkninger, der blev fremsat, ligesom kunne fornemme en godkendelse af de beløb, vi nu foreslog, herunder også de beløb, som er tilflydt landbruget i løbet af det år, der er gået. Man kan da kun glæde sig over det, hvis den tidligere ofte lidt stærke diskussion nu bundfælder sig i en erkendelse af, at beløbene måske alligevel er rimelige.

Hr. Niels Ravn og hr. Niels Eriksen var inde på en række betragtninger, som i og for sig ikke direkte vedrører denne lovgiv-

ning, men mere de strukturpolitiske opgaver. Men det er klart, at der er denne sammenhæng i tingene, og derfor hilser jeg med tilfredshed de synspunkter, som både hr. Niels Eriksen og hr. Niels Ravn fremsatte med hensyn til den vægt, man må lægge på også at tage de strukturpolitiske spørgsmål med ind i disse overvejelser. Det er også det, vi lægger op til, og det skal jeg senere gøre nogle kommentarer til i forbindelse med omtalen af det udvalg, der nu skal nedsættes.

Hr. Svend Haugaard var inde på betragtninger om nye finansieringsregler og andre ønsker i den henseende. Jeg vil over for dette blot pege på, at det må være mere naturligt, at nye finansieringsregler hører hjemme i forbindelse med en senere lovgivning. Det arbejder man også i øjeblikket på i landbokommissionen for fuld styrke med henblik på sideløbende med det udvalg, der nu skal i gang, også fra landbokommissionen at komme med et oplæg. Men alle disse tanker og synspunkter går i samme retning, nemlig ønskeligheden af at skabe en større mulighed for tilpasning af landbruget til den moderne tid og et andet økonomisk grundlag for anvendelsen af de midler, der stilles til rådighed fra det offentlige i så henseende.

Må jeg til hr. Morten Lange blot sige, at hans udtalelser ikke tyder på så forfærdelig meget praktisk kendskab til landbrugets faktiske forhold. Når man taler om, at en stagnationslinje præger landbruget, var det måske berettiget over for dette at spørge, om det er muligt at påvise, at noget andet erhverv har været i stand til at gennemføre så omfattende strukturændringer, så omfattende reduktioner af aktive udøvere og alligevel holde en produktion af den størrelse, som sket er. Derfor kan jeg ikke være enig i, at det ud fra det hensyn haster med en løsning. Jeg kan være enig i, at mange ydre omstændigheder bevirker, at vi må tage hele spørgsmålet op. Det er også det, der sker, og det er jo også naturligt, når ordningerne er 7-8 år gamle, men jeg kan ikke være enig i, at hjemmemarkedsordningerne skal væk, fordi de er produktionsforvidende. Hjemmemarkedsordningerne er i deres natur og opbygning og med den udformning, de nu får, blot en parallel til